

Egyházszervezet és egység

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Máté 16:19; 20:25-28; 28:18-20;
Galata 6:1-2; Efezus 5:23-27; Títusz 1:9

„De ne így legyen közöttetek; hanem aki közöttetek nagy akar lenni, legyen a ti szolgátok; És aki közöttetek első akar lenni, legyen a ti szolgátok” (Mt 20:26-27).

Hetednapig adventistaként protestáns keresztények vagyunk, valljuk, hogy az üdvösséget egyedül úgy nyerjük el, ha hiszünk Jézus Krisztusnak az emberiségért végbevitt tetteiben. Nem kell ahhoz az egyház, sem az egyházi hierarchia, hogy részesüljünk Krisztus tetteinek az áldásaiban, amelyeket közvetlenül tőle kapunk, hiszen Ő volt a Helyettesünk a kereszten, Ő a Főpap, aki közbenjár értünk a mennyei szentélyben.

Ezzel együtt az egyházat Isten alkotta meg, értünk helyezte ide, de nem az üdvösség eszközeként, hanem hogy a segítségével közvetíthessük és bemutatthassuk a világnak a felkínált üdvösséget. Az egyház szervezetét Jézus hozta létre a világon, az evangélium hirdetése érdekében. A szervezet annyiban fontos, hogy megszilárdítja és lehetővé teszi az egyház misszióját. Az egyházszervezet nélkül nem lehetne olyan eredményesen bemutatni az embereknek Jézus üdvözítésének az üzenetét. Az egyházi vezetők szerepe szintén fontos abban, hogy elősegítsék az egységet és Jézus példáját tükrözzék.

A héten arról fogunk tanulni, hogy a misszió szempontjából miért olyan fontos az egyházszervezet, hogyan támogathatja a közösség egységét.

KRISZTUS AZ EGYHÁZ FEJE

Amint egy korábbi tanulmányunkban már megállapítottuk, az Újszövetség a test hasonlatát vonatkoztatja az egyházra. Az egyház Krisztus teste. Ez a metafora az egyház több jellegzetességére utal, mint ahogyan Krisztus és népe kapcsolatára is. Mivel az egyház Krisztus teste, a pusztá létében tőle függ. Ő a Fej (Ef 1:22; Kol 1:18), a létének a Forrása, nélküle nem is létezne.

Az egyház identitása is Krisztustól származik, hiszen Ő a Forrása, az Alapja és az elindítója a hitelveinek és a tanításainak. Mindazonáltal az egyház több e fontos tényezők összességénél. Krisztus és a Szentírásban kinyilatkoztatott Igéje határozza meg, hogy mi az egyház, tehát az identitása és jelentősége Krisztustól ered.

Ef 5:23-27 szakaszában Pál a Krisztus és egyháza közötti kapcsolat-tal mutatja be, hogy milyen legyen a férj és a feleség viszonya. Melyek a meghatározó tényezők Krisztus és egyháza kapcsolatában?

Talán van, aki az engedelmesség fogalmát illetően egy kissé habozik, méghozzá az elmúlt évszázadok vezetői visszaélései miatt. Viszont az egyház Krisztus, a Fej alá tartozik, vagyis az Ő hatalma alá. Amikor elismerjük Őt az egyház Fejének, ez emlékeztet, hogy végső soron kinek is tartozunk hűséggel – nem másnak, mint magának az Úrnak. Fontos, hogy az egyház szervezett legyen, de a szervezetet alá kell rendelni Jézus, az igazi Vezető hatalmának.

„Az egyház Krisztusra alapozva épül, engedelmeskednie kell Krisztusnak mint fejének. Nem függhet embertől, ember nem irányíthatja. Sokak állítása szerint az egyházban betöltött bizalmi tisztségük feljogosítja őket arra, hogy előírják, mit higgyenek és tegyenek mások. Ezt az igényt Isten nem szentesíti. »*Mindnyájan testvérek vagytok*« (Mt 23:8) – jelenti ki a Megváltó. Mindenki ki van téve a kísértésnek, mindenki esendő, tévedhet. Nem bízhatjuk vezetésünket véges elmére. A hit Sziklája Krisztus élő jelenléte az egyházban. A leggyöngébb is rábízhatja magát, és akik a legerősebbnek képzelik magukat, a leggyöngébbnek fognak bizonyulni, hacsak nem választják Krisztust erősségüknek» (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, 350. o.).

Hogyan tanulhatjuk meg teljesen Krisztusra bízni magunkat, nem pedig másra, egy „véges elmére” – ami olyan könnyen megeshetne?

SZOLGÁLÓ VEZETÉS

Jézus a tanítványok közötti szolgálata során többször átélt pillanatokat, amelyek talán elkésértették, amikor látta, mennyire irigykednek, hatalomra vágnak. Úgy tűnt, az apostolok alig várták, hogy Jézus országában nagy hatalmú vezetők legyenek (Mk 9:33-34; Lk 9:46). Még az utolsó vacsora elfogyasztásakor is valószínűleg az uralom, az első hely foglalkoztatta őket (Lk 22:24).

Az egyik ilyen alkalommal Jézus világosan elmondta, mit is gondol népe lelki vezetéséről. Jézusnak Mt 20:25-28 verseiben lejegyzett szavai-ból a vezetés mely elveit ismerhetjük meg? Hogyan mutathatjuk be ezeket az elveket az életünkben és különösen a gyülekezetünkben?

„Ebben a velősen megfogalmazott szakaszban Jézus a hatalom gyakorlásának két modelljét mutatja be. Az első a hatalom fogalmának római megközelítése, amely szerint az elit a ranglétrán a többiek felett áll. E csoportnak hatalma van döntéseket hozni és engedelmisséget elvárni azoktól, akik alattuk állnak. Jézus egyértelműen elutasította a hatalom gyakorlásának ezt a fajtáját, amikor kijelentette: »ne így legyen közöttetek« (Mt 20:26). Ehelyett a hatalom gyakorlásának lélegzetelállítóan új modelljét állította a tanítványok elé, ami az általuk ismert hierarchikus modell teljes elutasítása vagy fordítottja” (Darius Jankiewicz: *Serving Like Jesus: Authority in God’s Church* c. cikke. *Adventist Review*, 2014. március 13.). Két kulcsszón alapszik a hatalom fogalma, amit ebben a történetben Jézus bemutat: „szolga” (*diakonos*) és „rabszolga” (*doulos*). Mt 20:26-27 verseinek új fordításaiban (RÚF, ÚRK) az első esetben *szolga*, a másodikban *rabszolga* áll, de Jézus szándékának erejéből veszít mindkettő. Jézus ugyan nem kívánta eltörölni az egész hatalmi struktúrát, azt azonban mindenképpen hangsúlyozni akarta, hogy az egyházi vezetők elsősorban Isten népének szolgálói és rabszolgái legyenek. Nem azért van a pozíciójuk, hogy hatalmat gyakoroljanak az emberek felett, vagy uralkodjanak rajtuk, vagy presztízst, hírnevet szerezzenek maguknak. „Krisztus más elvekre alapozta országát. Az embereket nem hatalomra, hanem szolgálatra hívta, az erősöket, hogy hordozzák a gyöngék fogyatékoságait. Az erő, a rang, a tehetség, a műveltség mind nagyobb kötelezettséget rótt birtoklójára embertársainak szolgálatában” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, 462. o.).

Olvaszuk el Jn 13:1-20 szakaszát! Milyen vezetői példát adott itt Jézus?

AZ EGYHÁZ EGYSÉGÉNEK A MEGŐRZÉSE

Olvassuk el 2Tim 2:15 és Tit 1:9 verseit! A Timóteusnak és Titusznak adott páli tanács szerint milyen fontos felelőssége, feladata van a hűséges gyülekezeti/egyházi vezetőknek?

Figyeljük meg, milyen nagy hangsúlyt helyez Pál a tanbeli tisztaság megőrzésére! Ez alapvető az egység szempontjából, különösen azért, mert elmondható, hogy egyházunkat leginkább a tanításaink egyesítik. Adventistaként eltérő körülmények közül, kultúrákból, háttérről származunk, de Krisztusban való egységünket az adja, ahogyan a tőle kapott igazságot értelmezzük. Ha összezavarodunk e tanítások terén, akkor abból csak káosz és megoszlás következhet, a végidőhöz közeledve egyre inkább.

„Kérlek azért az Isten és Krisztus Jézus színe előtt, aki ítélni fog élőket és holtakat az ő eljövetelekor és az ő országában. Hirdesd az igét, állj elő vele alkalmas és alkalmatlan időben, ints, feddj, buzdíts teljes béketűréssel és tanítással. Mert lesz idő, amikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek magoknak tanítókat, mert vizket a fülök” (2Tim 4:1-4).

Pál e szavakkal Jézus visszajövetelére és az ítélet napjára összpontosítja ihletett gondolatait. Az apostol Istentől kapott tekintéllyel (lásd 1Tim 1:1) adja Timóteusnak ezt a fontos tanácsot. Az utolsó időkre gondolva, amikor rengeteg a hamis tanítás és terjed az erkölcstelenség, Timóteusnak hirdetnie kellett Isten Igéjét, erre a szolgálatra hívta el az Úr. Tanítói szolgálata részeként Timóteusnak meggyőznie, feddenie és buzdítania kellett az embereket. Ezek az igék emlékeztetnek arra, ahogyan a Szentírás vezet (2Tim 3:16). Világos, hogy Timóteusnak azt kellett követnie, tanítania és kiviteleznie, amit a Szentírásban talált, méghozzá hosszútűréssel és türelemmel. A durva és kemény feddés aligha fogja Krisztushoz vonzani a bűnösöket. Timóteus erőteljes egyesítő erő lehet az egyházban, ha követi azt, amit Pál írt, méghozzá a Szentlélek vezetése alatt, szolgáló-vezető hozzáállással.

Milyen gyakorlati lehetőségek vannak arra, hogy a gyülekezet egységének megőrzésében segítsünk a gyülekezeti vezetőinknek? Hogyan győződhetünk meg arról, hogy mindig egyesítő erőként hatunk, és még a viták között sem bomlasztjuk az egységet?

EGYHÁZFEGYELEM

Az egyházszervezetben az egyik fő kérdés a fegyelmezés. Néha érzékeny kérdésnek bizonyul az, hogy milyen módon segíti a fegyelmezés az egyház egységének megőrzését, és ezt könnyű félreérteni. Viszont bibliai szemszögből közelítve, a fegyelem két fő terület köré összpontosul: megőrizni a tanbeli tisztaságot és fenntartani a gyülekezeti élet és gyakorlat tisztaságát.

Amint már láttuk, az Újszövetség azt képviseli, hogy fontos megőrizni a bibliai tanítás tisztaságát a hitehagyással és hamis tanítással szemben, különösen a végidőben. Ugyanez a helyzet a közösség jó hírének a megőrzésével, hogy óvjuk az erkölcstelenség, a becstelenség és a züllöttség ellen. Ezért olvashatjuk, hogy a Szentírás *„hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre”* (2Tim 3:16).

Milyen elveket adott Jézus az egyháznak a fegyelmezéssel és a tévedők helyreigazításával kapcsolatban Mt 16:19 és 18:15-20 verseiben?

A Biblia alátámasztja a fegyelmezés elvét, valamint azt, hogy lelki és erkölcsi életünk tekintetében számadással tartozunk egymásnak. Valójában az egyház egyik megkülönböztető jegye a szentség, a világtól való elkülönülés. A Bibliában számos példát találunk arra, hogy nehéz helyzetekben az egyháznak határozottan fel kellett lépnie az erkölcstelen magatartással szemben. Fontos fenntartani az egyház erkölcsi szintjét.

A következő szakaszok tanítása szerint milyen elveket kövessünk, amikor nehéz kérdésekkel kell foglalkoznunk a gyülekezetben? Mt 7:1-5; Gal 6:1-2

Nem tagadhatjuk, hogy a bibliai tanítás szerint szükség van az egyházfegyelemre, nélküle nem leszünk hűségesek az Igéhez. Figyeljük meg azonban, hogy az említett tanácsok közül sokban látszik a megmentés lelkülete. Amennyire lehet, a fegyelmezésnél a megmentésre kell törekedni. Arról sem feledkezhetünk meg, hogy mindannyian bűnösök vagyunk, szükségünk van a kegyelemre. A fegyelmezést tehát alázattal kell megtenni, a saját fogyatkozásaink tudatában.

A vétkezőkkel való bánásmódunkban hogyan tanulhatjuk meg azt, hogy ne elsősorban a büntetésre törekedjünk, inkább a megmentésre?

A MISSZIÓ SZERVEZÉSE

Amint az egész negyedév során láttuk (és nem baj, ha elismételjük), az egyházunk a misszió céljából szerveződött, ez tart egységben. Nem csupán hasonló gondolkodású emberek klubja vagyunk, akik időnként összejövünk, hogy hitünkben támogassuk egymást. Az a cél hoz bennünket össze, hogy bemutassuk a világnak az igazságot, amit mi magunk is megszerettünk.

Jézus Mt 28:18-20 verseiben kötötte a tanítványai lelkére utolsó parancsát a világmisszióval kapcsolatban. Mutassunk rá a kulcsfontosságú szavaira! Mit jelentenek ezek a mai egyház számára?

Van négy kulcsszó Jézus nagy misszióparancsában, amit a tanítványainak mondott: menjetek el, tegyetek tanítvánnyá, megkeresztelve, tanítsátok. Ezeknek a verseknek a görög nyelvtani alakjából az derül ki, hogy a fő ige a „tegyetek tanítvánnyá”, a másik három pedig azt jelöli, ez hogyan történik. Úgy lesznek újabb tanítványok, ha a hívők minden néphez elmennek és hirdetik az evangéliumot, megkeresztelnek embereket, majd pedig megtanítják őket arra, hogy megtartsák, amit Jézus mondott. Isten országa növekszik, miközben az egyház eleget tesz a parancsoknak. Így minden népből egyre többen és többen csatlakoznak azokhoz, akik elfogadják Jézust Megváltójuknak. Engedelmeskednek a parancsának, megkeresztelkednek és követik tanításait, amivel létrejön egy új, egyetemes család. Jézus az új tanítványait is biztosítja arról, hogy mindennap velük lesz, miközben ők is még többeket tanítvánnyá tesznek. Jézus jelenlétének ígérete Isten jelenlétéről biztosít. *Máté evangéliuma* már az elején kijelenti, hogy Jézus születésével „*Velünk az Isten*” (Mt 1:23), majd pedig azzal fejezi be, hogy Jézus folyamatos jelenlétét ígéri, egészen a második adventig. „Krisztus nem mondta tanítványainak, hogy munkájuk könnyű lesz... Biztosította őket, hogy velük lesz; és ha hittel mennek előre, a Mindenható pajzsa alatt haladnak. Megmondta nekik, bátrak és erősek legyenek, mert az angyaloknál hatalmasabb – a mennyei sereg vezére – lesz a sorukban. Gondoskodott munkájuk folytatásáról, és az eredményért maga vállalta a felelősséget. Amíg szavának engedelmeskednek és vele egyetértésben dolgoznak, nem vallanak kudarcot” (Ellen G. White: *Az apostolok története*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 19. o.).

Gondolkodjunk még azon, hogy mit is jelent az ígélet, miszerint Jézus egészen a második adventig a népével lesz! Hogyan hasson ránk ez az ígélet, miközben igyekszünk teljesíteni Jézus parancsát?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„A helyes vezetési elvek a társadalom minden egységében alkalmazhatók, beleértve az egyházat is. Fontos azonban, hogy a vezető a gyülekezetben még más is legyen: szolgál.

Látszólag ellentétesnek tűnik a vezető és a szolgáló szerepe. Hogyan vezethet és szolgálhat valaki egyszerre? Vajon a vezetői posztnak nem kiemelt tisztelet jár? A vezető nem parancsokat oszt és várja, hogy engedelmessé legyen neki? Hogyan foglalhat el egyszerre egy kisebb tisztséget is, hogyan lehet szolgáló, aki parancsokat kap és teljesít?

A látszólagos ellentmondás feloldása érdekében tekintsünk Jézusra! Ő a legtökéletesebb példa a szolgáló vezetés elvére. Az egész élete szolgáló volt, ugyanakkor Ő a világ leghatalmasabb vezetője” (G. Arthur Keough: *Our Church Today: What It Is and Can Be*. Washington D. C. és Nashville, 1980, Review and Herald, 106. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. **Gondolkodjunk még tovább a szolgáló vezetésről! Vajon a szekuláris világban találunk erre egyáltalán példát?**
2. **Olvassuk el ismét Mt 20:25-28 verseit! Ezek szerint Isten hogyan érti azt, hogy *nagy* (Mt 20:26)? És hogyan érti ezt a világ?**
3. **Az egyházi vezetők egyik feladata az egység megőrzése. Mit tegyünk akkor, ha botladoznak ezen a téren, ha ember voltuk miatt nem bizonyulnak tökéletes példának?**
4. **Miért olyan fontos, hogy szeretettel és kegyelemmel alkalmazzuk a gyülekezeti és egyházfegyelmet a vétkezők esetében? A folyamat közben miért kell mindig gondolni Mt 7:12 versének üzenetére?**

ÖSSZEFOGLALÁS: Az egyház missziója és egysége szempontjából lényeges a jó egyházszerkezet. Krisztus az egyház Feje, az egyházi vezetőknek az Ő példáját kell követniük, miközben Isten népét vezetik. Az egység Isten Igéjének hűséges tanítása által őrizhető meg, valamint azal, ha életünket az Ige iránti hűség jellemzi.

R. DÁNIEL IRÉN:

MINDENÉRT

Áldunk a nyárért,
áldunk az őszerért,
áldunk a télért,
tavaszért.

Áldunk a szélért,
áldunk a hóért,
minden biztató
szavadért.

Áldunk esőben,
perzselő fényben,
fagyos viharban,
dermedve.

Áldunk leverten,
áldunk derűben,
nevedben bízva,
remélve.

Áldunk a jóért,
áldunk a rosszerért,
beléjük rejtett
kincsedért.

Áldunk, ha értünk,
áldunk, ha kétlünk,
Hozzád kiáltunk
mosolyért.

Áldunk erőben,
áldunk sebekben,
áldunk gödrünkből
felnézve.

Áldunk megtörten,
korunkba görnyedten,
várva gyógyító
kezedre.

Gyatra kis rímek,
mégis derítnek,
miközben ágyam
bevetem.

Áldom a Lényed,
mellyel az éjet
kelő Nap mögé
temeted.